Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀξίων καθηγητῶν των

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Τὸ Β' Γυμνάσιον θηλέων τῆς πόλεως μᾶς ἐπεσκέφθη κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ὀρεινὰ χωρία τῆς περιφερείας Λαμπείας καὶ ποσέφερε δῶρα εἰς τὰ ὀρφανὰ καὶ ἄπορα παιδιά αὐτῶν. Καθ' ὅλη τὴν διάρκειαν τοῦ 15ημέρου τοῦ Δεκεμβρίου παρουσίασε τὴν ὄψιν μιᾶς ἀνθρωπίνης κυψέλης. Εἰρηνικὰ καὶ ἀθόρυβα συνετελέσθη ἕνα ἐξαίρετο ἔργο φιλαλληλίας ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας ἔχει ἀκόμη ἀνεξάντλητα ἀπαθέματα ἀνθρωπισμοῦ καὶ συνάμα ἀπεριορίστους τὶς ἱκανότητες τῆς ἐμπραγμάτου ἀποδείξεώς του.

Συγκεκριμένα ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ ἐνεργητικότης τοῦ ἐπιλάκτου γυμνασιάρχου κ. Ἀποστόλου Μπόμπα ἐκίνησε διδάσκοντας καὶ διδασκομένους εἰς ὄργασμὸν προσφορᾶς ἀντικειμένων παιδικῆς χαρᾶς, γραφικῆς ὕλης, ἐνδυμάτων καὶ ὑποδημάτων. Ἡ εὐγενὴς καὶ ἀνθρωπιστικὴ αὐτὴ ἐπιστράτευσις ὅλων ὑπὸ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἀπέφερεθαυμασίους καρπούς. Μία αἴθουσα τοῦ Γυμνασίου ἐδέχθη εἰς τριακοντάδα εὐρυχώρων κιβωτίων τὰς προσφορὰς των μαθητριῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀθρόαι καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας. Ὁ πανηγυρισμὸς καὶ ὁ γλυκύτονος βόμβος τῆς προσελεύσεως τῶν μαθητριῶν συνέθεσεν μίαν σπανίαν ἀτμόσφαιραν ἀνωτέρων αἰσθημάτων καὶ ἐκράτησε τὸ σχολεῖον ἐπὶ δύο ἑβδομάδας εἰς ἕνα κλῖμα ἀπερίττου ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἀνιδιοτελοῦς καλωσύνης. Τὴν ἑβδομάδα πρὸ τῶν Χριστουγέννων ἡ ὁμαδικὴ αὐτὴ ἐξόρμησις παρουσίασε τὴν δευτέραν φάσιν της, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε προσφορὰ εἰδῶν τροφίμων. Πάντα ταῦτα προσεφέρθησαν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ὀρεινῶν χωρίων ὑπὸ ἀντιπροσωπειῶν τῶν μαθητριῶν ὅλων τῶν τάξεων καὶ αὐτοπροσώπως. Ἡκολούθησε ἑορτὴ πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν παιδιῶν καὶ τῶν κατοίκων, καὶ ἐγένετο ἀπαγγελία ποιημάτων καὶ ἐψάλησαν ὕμνοι ὑπὸ τῆς χορῳδίας Γυμνασίου

Παρὰ τὸ ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παρουσίασε ἀρκετὰς καὶ ὄχι εὐκαταφρονήτους δυσκολίας, ὁ ἐνθουσιασμὸς γυμνασιάρχου, διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ μαθητριῶν μετέβαλεν αὐτὰς εἰς ἐπιταγὰς χρέους χριστιανικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ καθήκοντος. Σημειωτέον ὅτι διὰ πρώτην φορὰν τὰ ἀπομεμακρυσμένα αὐτὰ ὀρεινὰ τμήματα τῆς χώρας μας ἐδέχθησαν μίαν τοιαύτης φύσεως ἐξαίρετον παρουσίαν τῆς πόλεως κατὰ τὰς ὑπεραγίας ἡμέρας τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Θεανθρώπου. Πέραν τῆς ὑλικῆς προσφορᾶς ἡ ψυχικὴ συμμετοχὴ ἐπισκεπτῶν καὶ δεχομένων, προσέφερε μέγιστα ὠφελήματα εἰς τὴν ὀρεινὴν δοκιμαζομένην ὑπαιθρον καὶ θὰ τονώσῃ τὸ αἴσθημα τῆς συμπαραστάσεως μεταξὺ ἑτεροειδῶν πληθυσμῶν τοῦ αὐτοῦ γένους, τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ Β' ΓΥΜΝ. ΑΡΡΕΝΩΝ

Οἱ μαθηταὶ τῆς Α' καὶ Β' τάξεως τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀρρένων τῇ φωτεινῇ ὑποδείξει τοῦ γυμνασιάρχου των κ. Ἀθ. Κεφαλιακοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν των ἀπέστειλαν εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Λακκωμάτων — Φαρρῶν τρία μεγάλα κιβώτια περιέχοντα ἱματισμὸν καὶ γραφικὰ ὡς δῶρα τῆς ἀγάπης των.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΕΘΕΙΟΝ

Ὅπως κάθε χρόνο εἰς τὸ «Ἀρέθειον» Ἐκπαιδευτήριον ἐκτὸς τῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τὰ παιδιὰ τῆς ὑπαίθρου καὶ τὰ πλημμυροπαθῆ τῆς Περιφερείας μας διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ἀφθόνων παιγνιδιῶν, τόσον εἰς τὸ Γυμνάσιον ὅσον καὶ εἰς τὸ Δημοτικὸν ἔλαβεν χώραν ἡ συνήθης Χριστουγεννιάτικη ἑορτή.

Κατ' αὐτὴν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι ἔψαλλαν τὰ κάλαντα καὶ διαφόρους Χριστουγεννιάτικους ὕμνους.

Πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου ὡμίλησε ἡ Θεολόγος δ. Αἰκατερίνη Παπαδάκη ἀναπτύσσασα τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἡμέρας τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τὰ ἠθικὰ ὀφέλη ποὺ ἀντλοῦμε ἑορτάζοντες κατ' ἔτος αὐτήν.

Ἐπίσης ἀντιπροσωπεία μαθητῶν τῆς Τετάρτης τάξεως Πρακτικοῦ καὶ Κλασσικοῦ Τμήματος τοῦ Γυμνασίου μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς φιλολόγους κ Φιλιππάτον Μίνωα δ. Ἀμπατζῆ Μαρίαν τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Β' Περιφερείας Δημ. Σχολείων μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Βασίλειος τῆς Περιφερείας μας καὶ διένειμον εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ἄφθονα παιγνίδια πρὸς τοὺς ἐκεῖ μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΔΩΡΑ
ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ
ΣΤΟΥ
ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 81
Τηλ. 28-95 - 21-98 ΠΑΤΡΑΙ

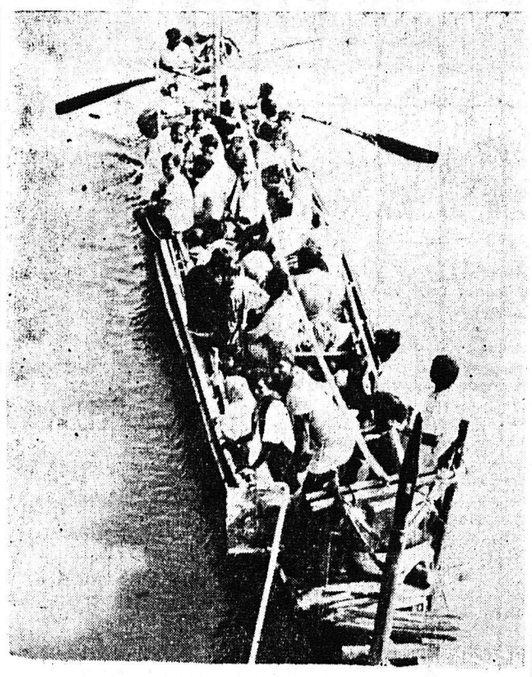

Ὁ ἰνδοκινεζικὸς πόλεμος ἐτερματίσθη προσωρινῶς, ἀλλὰ τὸ δράμα τῶν προσφύγων δὲν ἐτελείωσε. Εἰς τὴν εἰκόνα Ἰνδοὶ πρόσφυγες διασχίζουν τὸν ποταμὸν Βραχμαπούτρα.

ΑΝΕΞΕΧΝΙΑΣΤΟΣ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ: ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΑΛΛΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Τοῦ κ. Τάκη Γιάκου

Τὸ ἐξοχώτερο θαῦμα τῆς ὅλης δημιουργίας εἶναι ἀναντίρρητα ὁ ἄνθρωπος. Μὲ τὸ «παντοπόρο» πνεῦμα του καταδάμασεν ὅλες τὶς δυσκολίες, διείσδυσε καὶ στὰ πιὸ σύνθετα μυστήρια, δημιούργησε περισπούδαστα μεγαλεῖα, ἰδιαίτερα ὁ αἰώνας μας εἶναι τὸ πληρέστερο τεκμήριο αὐτῆς τῆς ἀλήθειας.

Ἡ ὑπέροχη ὅμως ὀξυδέρκειά του δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιλύσῃ ἀκόμα τὸ γόρδιο δεσμὸ ποὺ χωρίζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴν προσωπικότητα. Κι' ἀντίκρυ ἐμεῖς σ' αὐτὴ τὴ διαπίστωσι κάνουμε δυὸ σκέψεις: εἶναι ἀράγε σωστὸ αὐτὸ καὶ ἂν καὶ γιατί;....

Τὸ βάθος τοῦ ἀνθρώπου, ἡ οὐσία του ἡ ψυχή του — ἂν θέλετε, στάθηκε ἀρχαιόθεν τὸ πιὸ ἀνεξιχνίαστο, τὸ πιὸ ἄδηλο μυστήριο. Κάποιος τὸ φαντάστηκε σὰν ἕνα μέλαθρο ὁμηρικό, σὰν κάστρο ἄπαρτο μ' ἑπάλξεις σφηνωμένες σ' ἕνα χάος ποὺ ἀτενίζοντάς το ὁ στοχασμὸς ἰλιγγιᾶ καὶ σκοτίζεται: «Πουθενὰ τὰ μάτια τοῦ πνεύματος δὲν μπορεῖ νὰ δῇ τόσο θάμπος καὶ τόσο σκοτάδι, ὅσο μέσα στὸν ἄνθρωπο Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲ μπορεῖ νὰ δῇ πρᾶγμα πιὸ σύνθετο, πιὸ φοβερὸ, πιὸ μυστηριακό, πιὸ ἀπέραντο» (Β. Οὐγκὼ)...νΑλλος τὸ φαντάστηκε σὰν πηγάδι βαθὺ ποὺ ἀπὸ μέσα του ἀνασταίνεται ἕνας μουντὸς παφλασμὸς, ἕνας συγκεχυμένος ψίθυρος σὰν κι' ἐκεῖνον τῆς ἀπύθμενης Δελφικῆς χαράδρας: «Δὲν ὑπάρχουνε σκάλες τόσο μεγάλες «νὰ κατέβῃ κανεὶς ὡς ἐκεῖ ποὺ ταράζεται» τοῦ ἀνθρώπου ὁ πυρῆνας...» (Ν. Βρεττάκος).

Ἀκόμα καὶ τῶν ἀρχαίων ἡ σκέψη μέσα στῆς ψυχῆς τὸ πανίερο ἄλσος γονατίζει: «ψυχῆς πείραμα ἰών, οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν, οὕτω γὰρ βαθὺν λόγον ἔχει», γνωμάτευσεν ὁ Ἡράκλειτος, ἐνῷ ὁ Σοφοκλῆς βοᾶ κατάπληκτος στὴν Ἀντιγόνη: «πολλὰ τὰ δεινά, κ' οὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει». Ἴσως κι' ὁ δαιμόνιος γιὸς τοῦ Σωφρονίσκου μὲ τὴν αἰώνιά του.... ὀλιγομάθεια, γι' αὐτὸ νὰ φώναζε διαρκῶς «οὐδὲν οἶδα», ἐπειδὴ κέντρο τῆς φιλοσοφικῆς του ἔρευνας εἶχε τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ψυχή του. Κι' ἂν ἀκόμα φιλέρευνα κανεὶς ξετινάξῃ ὅλες τὶς γραμματολογίες δὲν θὰ μαζέψῃ ἀπ' τοὺς σοφοὺς παρὰ τὶς ἴδιες ἀπόψεις: Ὁ Σ. Μὼμ θὰ «σηκώσῃ ἀμφίβολα τοὺς ὤμους» του, γράφοντας καθὼς πάντα ἕνα ψυχογραφικὸ διήγημα: «προσέξτε τοῦτο: οἱ πιὸ παλιοί μου φίλοι εἶναι ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν μπορῶ νὰ πῶ λέξη... ὁμολογῶ πὼς δὲν ξέρω πολλὰ πράγματα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους». Ὁ Νιρβάνας θὰ συμπεράνῃ στὸ «ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται» ὅτι: «ἄδηλα καὶ κρύφια τὰ μέσα τοῦ ἀνθρώπου», ἐνῷ ὁ Τραυλοντώνης διερωτᾶται: «Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξέρῃ ὅλα τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς καρδιᾶς;». Ἀλλὰ κι' αὐτὸς ὁ θεόπνευστος Παῦλος θὰ παραδεχτῇ ἄλυτο τὸ ἀνθρώπινο πρόβλημα. Τίς γὰρ ἀνθρώπων οἶδε τὰ τοῦ ἀνθρώπου;».....

Μέσ' ἀπ' τὶς πάμπολλες τοῦτες γνωμοδοτήσεις εἶναι εὔλογο ν' ἀναπηδήσῃ καὶ τὸ ἐρώτημα: Ἡ ψυχολογία λοιπὸν τί κάνει;..... Μὴ τρομάξετε: τίποτα....

Δὲν δίνει φόρμουλες, δὲν δίνει νόμους ἀπαράβατους, κανόνες σταθερούς. Λέγει μόνον ὅ, τι βλέπει: μερικὰ ἐξωτερικὰ κοινά, συχνὰ κι' ἀμφίβολα χαρακτηριστικά.

Κι' ἕνας ἀπ' τοὺς πιὸ τρανοὺς διάσημους ψυχολόγους ὁ Ε. Καρρὲλ ἔκατσε καὶ σύνταξε τὸ πολύκροτο βιβλίο ποὺ μεταφράστηκε σὲ γλῶσσες πολλὲς «Ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸ τὸ ἄγνωστο». «Φαίνεται πὼς ἡ προσπάθεια ποὺ κάνανε ὅσες ἐπιστῆμες ἐξετάζουν τὸν ἄνθρωπο, στάθηκε ἄτυχη καὶ ἡ ἄγνοιά μας σχετικὰ... μένει πάντα μεγάλη» (σελ. 4).

....Ἡ μοναδικὴ ἴσως συμφωνία τῶν μεγάλων πνευμάτων, ἡ συνισταμένη τῶν ἀπόψεών τους εἶναι λοιπὸν τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μυστήριον. Κι' αὐτὸ πορίστηκε μεσ' ἀπ' τὴν ἴδια τὴ ζωή, μεσ' ἀπ' τὸν ὀργασμό της τὸν καθημερινὸ μὲ ὅλες τὶς φάσεις τους καὶ τὶς συντυχίες του καὶ τ' ἀπρόσμενα συμβάντα του ποὺ συχνὰ κάνουν τοὺς πιὸ θυμόσοφους χαρακτῆρες ν' ἀνοίγουν μ' ἀπορία τὸ στόμα τους καὶ νὰ μὴν πιστεύουν «οὔτε στὰ ροῦχα τους». Κι' αὐτὸ γιατί;

....Μέσα μας ἀναδεύεται ἀκατάλυπτα τὸ πρῶτο κεῖνο ζεῖ ὄρφο φύσημα τοῦ Πλαστουργοῦ μας. Στὴν ψυχὴ μας μέσα φωλιάζει καὶ ἡ ἄϋλη, ἡ ἄφθορη οὐσία μας — τὸ «καθ' ὁμοίωσιν». Ἐκεῖνο τὸ κάτι ἀπ' τὸν ἴδιο τὸ Θεό. Μὰ ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα πέρα ἀπὸ κάθε ὑλικὸ ὅριο, πέρα ἀπὸ τὴν πεπερασμένη ἀνθρώπινη σκέψη. Ἔτσι καὶ ἡ ψυχή μας εἶναι κάτι τὸ ὑπερφυές, τὸ ἄδιο νόητο καὶ μυστηριῶδες. Γι' αὐτὸ κι' ὅλοι οἱ φιλόσοφοι στέκουν ἀνήμποροι μπροστὰ στὰ ἀπροσπέλαστα ὑπερούσια ὅριά της.

Αὐτὸ ὅμως τὸ «ὑπερφυὲς» τὸ δικό μας δὲν ἀπαστράφτει πάντα, δὲν φωτοβολᾶ σὰν τὸ Θεὸ γιατὶ ἔπεσε σὲ σφάλμα σὲ πτῶσι, σὲ ἁμαρτία. Γι' αὐτὸ μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο δὲν ἐκσταζιαζόμαστε πάντα ἀπὸ δέος φωτός — καθὼς μὲ τὸν Θεό — ἀλλὰ ἀπὸ δέος χαρᾶς καὶ λύπης, σκότους καὶ φωτός.....

Καὶ τὸ ὅτι «ὁ ἄνθρωπος εἶναι μυστήριο» εἶναι ἄλλη μιὰ ἀπόδειξη γιὰ τὴν ὕπαρξι τῆς τιμαλφέστατης ψυχῆς του.

ΤΑΚΗΣ ΓΙΑΚΟΣ

Δεκαεπτὰ χρόνια μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου

ΑΝΑΓΚΗ ΡΕΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἔχουν περάσει δεκαεφτὰ χρόνια ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.

Τόσα περίεργα πράγματα ἔγιναν σ' αὐτὰ τὰ χρόνια, ποὺ μὲ τὸ δίκηο τους αὐτοὶ ποὺ ἀνακατεύονται μὲ τὴν ἱστορία, τὰ ὀνόμασαν: ΣΤΑΘΜΟΝ, γιὰ τὴν κατάκτησι τοῦ Ἀτόμου.

Σ' αὐτὸν τὸν σταθμό, λοιπόν, ποὺ ἔχει θεώρατες καὶ πανύψηλες πόρτες, ποὺ ἐκδίδει εἰσιτήρια γιὰ τὰ ὕψη, καὶ πλάτη, καὶ βάθη τοῦ ἀπείρου, ποὺ συνωστίζονται στὶς γιγάντιες αἴθουσές του, σοφώτατοι Ἐπιστήμονες καὶ θλοσυροὶ πολιτικοί, ἔχει πιάσει μιὰ γωνιά, ἡ ταλαιπωρημένη ἀνθρωπότης, καὶ κάτι ψάχνει νὰ βρῇ.

Τῆς εἴπανε, λέει, ὅτι κάπου ἐκεῖ μέσα πῆγε καὶ κούρνιασε μύτη του ἕνα κλωνάρι ἐληᾶς ἕνα περιστέρι, ποὺ κρατάειστὴ ἀς. Μὲ μεγάλη προσπάθεια, μὲ χίλια παρακάλια, μὲ πολλὰ ταξίματα, ἐδῶ καὶ λίγες ἑβδομάδες, βγῆκε τὸ περιστέρι ἀπὸ τὴν κούρνια του, τὸ εἶδε ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ἡσύχασε.

Τὸ κλωνάρι ὅμως τῆς ἐλῆᾶς ἐπειδὴ κουράστηκε νὰ τὸ κουβαλάει δεκαεφτὰ χρόνια στὸ ράμφος του, τὸ ἔχωσε σὲ μιὰ φτεροῦγα του, καὶ περιμένει λουφαγμένο. Εὐτυχῶς ποὺ δὲν τὸ πέταξε. Ἂν τὸ τρομάξουν, ἴσως νὰ τ' ἀφήσῃ νὰ πέσῃ. Κάποιος εἶπε, πὼς τὸ λένε: Εἰρήνη.

Εἰρήνη!

Ἀξίζει, μὰ τὴν ἀλήθεια, νὰ κατεβοῦμε ἀπὸ τὶς στέγες καὶ τοὺς περιστεριῶνες ποὺ τὴν κυνηγᾶμε.

Ν' ἀφήσουμε τὰ περιστέρια καὶ τὰ πουλάκια γιὰ κάποια ἄλλα, ρωμαντικώτερα χρόνια. Τώρα ποὺ ἡ γῆ, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ προκαλεῖ τοὺς κόσμους τοῦ ἀπείρου, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη κινδυνεύει νὰ ἐκραγῇ, τώρα ποὺ ἡ ἀνθρώπινη σοφία ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μεγαλουργεῖ, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀμύνεται, κάτωχρη καὶ λαχανιασμένη, νὰ γλυτώσῃ ἀπ' τὰ νύχια τῆς παραφροσύνης, τώρα, καιρὸς εἶναι νὰ βροῦμε τὸ πραγματικὸ σπίτι τῆς εἰρήνης, πού, στὸ κάτω — κάτω οὔτε χάρτες, οὔτε πυξίδες χρειαζόμαστε, καὶ νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦμε. Θὰ χρειασθοῦμε μόνο, ἕνα ὁδηγό: τὴ συνείδησι, καί... νάτο τὸ σπίτι: Ἡ καρδιὰ ἡ ἴδια.

Γέννημα καὶ καύχημα, καὶ δῶρο τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου κι' ἂν εἶναι, ὅπου κατοικεῖ, ὅτι κι' ἂν κάνῃ, ποὺ μπορεῖ νὰ τὴν προσφέρῃ, αὐτὴ τὴ μικρὴ λεξούλα, τὴν τρυφερή, τὴν μελωδική..... Ἐσυνηθίσαμε νὰ τὴ φορτώνουμε στὴ ράχη τῶν Μεγάλων, τῶν Ἀρχηγῶν, τῶ Δυνατῶν (καὶ ἐνίοτε Δυναστῶν).

Γιατὶ νὰ ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ αὐτούς; Ἀφοῦ εἶναι ὅλων μας. Εἶναι δική μας. Ἂν δὲν μποροῦμε νὰ τὴ δοῦμε καὶ νὰ τὴ ζοῦμε, εἶναι, γιατί, ἐνῷ τὴν ποθοῦμε τόσο, ταυτόχρονα τῆς γυρίζουμε τὶς πλάτες. Βλέπει τὴν ἀποστροφή μας, σὲ χιλιάδες πτυχὲς τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας, ἐκεῖ, ποὺ λιασμά της: Ἕνα «χαρτὶ» ζητᾶ ἀπὸ μιὰ ὑπηρεσία ὁ ἐργάθαπρεπε νὰ δῇ τὸ σφιχταγκάλιάσμα τῆς, ποὺ ἔχασε μισὸ μεροκάμο τὸ γι' αὐτὸ τὸ χαρτί. Ἂς τοῦ δωθῇ μὲ εἰρήνη, κι' ὄχι μὲ ἀγανάκτησι.

Κάθε ἐπάγγελμα, κάθε συναλλαγή, κάθε συνεργασία, κρίβει μέσα της τὴν εἰρήνη καὶ τὸν πόλεμο. Διάλεξε, καὶ πᾶρε. Ὁ πόλεμος δυστυχῶς ἔχει τὴν προτίμησι.

Κάθε σπίτι, γίνεται περιβόλι τῆς εἰρήνης, ὅσο καὶ πεδίο μάχης. Φτώχεια; Πεῖνα; Θάνατος; ὅλα, μὰ ὅλα τὰ δεινά, εἶναι ἐλαφρώτερα ἀπὸ τὸν πόλεμο μέσα στὸ σπίτι. Ὀργανώσεις, συντεχνίες, σύλλογοι, κρύβουν, πολλές, φορές μικρότητες, πάθη, ἀλληλεξάρτωσι, πόλεμο.

Ποῦ εἶναι ἡ καρδιά; Κοντὸ εἶναι, ἀλλὰ δὲν μιλάει. Ἂν μιλοῦσε, μιὰ μόνο λέξι θἄλεγε: Εἰρήνη. —Παράπονο ἀπ' τὴ φτωχολογιά, ἰδίως αὐτὲς τὶς μέρες: Ἁπλοχεριὰ καὶ σπατάλη ἀπ' τὴ μιὰ μεριά, τσιγκουνιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ποῦ εἶναι καρδιά; Τσιμουδιά.

Μυριάδες πηγὲς εἰρήνης, ἡ κάθε μιὰ τὸ νερό της, ἡ κάθε μιὰ τὴ χάρι της. Κι' ὅλες μαζὺ ξεκινοῦν ἀπ' τὸ ὑπέροχο Βουνὸ τῆς εἰρήνης, τοῦ ὁποίου ἡ κατάλευκη καὶ παρθένα κορφὴ, φαίνεται ἀπ' ὅλα τὸ σημεῖα τῆς Γῆς: Τὸ Βουνὸ τῆς Βηθλεέμ!!!

Πηγὲς, ποὺ μποροῦν νὰ ξεκινήσουν μιά — μιά, κι' ὅλες μαζὺ νὰ γίνουν ποτάμι, νὰ ρώσουν νὰ ξεπλύνουν τὶς πα φρονες, ἴσως, διαθέσεις κ τῶν πιὸ Μεγάλων.

Ναί, ὁ πιὸ μικρὸς, ὁ πιὸ δύνατος μπορεῖ νὰ γίνῃ φορ ας εἰρήνης, εἰρηνοποιός, ἀρ ζοντας ἀπὸ τὴν εἰρήνη μὲ ἴδιο τον τὸν ἑαυτό, καὶ φθάν τας σὲ ἀκτινοβολία μέσα σ κατάβαθα τῆς ψυχῆς αὐτῶν διευθύνουν τὶς τύχες τῆς Γ μας.

Ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ὁ Δόκτωρ Ράσσελ, ποὺ ἐ κυὶ λίγες μέρες ἔσωσε τὴν εἰ νη, κατὰ τὴν τελευταία κρί τῆς Κούβας.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΕΡΓΙΟΣ
Πάτραι 22—12—63

Ἀκορντεὸν
CRUCIANELLI
ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Ἁρμόνια
CRUCIANELLI
Ἠλεκτρικὰ καὶ ποδακίνητα. Διὰ Σχολεῖα, Χορῳδίας, Συνθέτας κλπ.
Ἀποκλειστικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΚΥΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 56 — ΠΑΤΡΑΙ — Τηλ. 39-87

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ
ΦΑΡΜΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 32
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 26
ΠΑΤΡΑΙ: ΕΡΜΟΥ 92

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΟΤΕΡ
ΕΛΒΗΜΑ
Διὰ τὴν
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΑΝ
Τριφασικὰ
Μονοφασικὰ
ΙΑΚΟΠΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ
ΙΑΚΟΠΤΑΙ
Παντὸς τύπου
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 89 · Τηλ. 46-7
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας εἰς τὸ καταστατικὸν τοῦ ταμείου ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ὑπαλλήλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἑταιριῶν τσιμέντων προστίθεται μεταβατικὴ διάταξις ἔχουσα ὡς ἀκολούθως. Καθυστερούμεναι πάσης φύσεως ὀφειλαὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν τσιμέντων μέχρι 31—12—61 πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἑταιριῶν τσιμέντων, ἐφ' ὅσον ἐξωφλήθησαν ὁλοσχερῶς μέχρι 31—5—62 ἀπαλλάσσονται πάσης προβλεπομένης ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιβαρύνσεων ἐκ προσθέτων τελῶν, τόκων ὑπερημερίας κλπ.

Πᾶν ποσὸν ἀναγόμενον εἰς τὴν ὡς ἄνω περίοδον μέχρι 31—12—61 μὴ ἐξοφθηλὲν ὡς ἀνωτέρω παγιοποιεῖται καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐν τῷ 6 μηνιαίας ἴσας δόσεις ἀπὸ τόκους καὶ ἄνευ ἑτέρων ἐπιβαρύνσεων ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῶν τρεχουσῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἑταιριῶν. Αἱ ὡς ἄνω δόσεις καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον εἰς πρώτην ἑκάστου μηνὸς ἀρχὴν γενομένης τὴν 1ην τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πᾶσα καθυστέρησις καταβολῆς εἴτε τῶν δόσεων τῶν παλαιῶν ὀφειλῶν εἴτε τῶν τρεχουσῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἑταιριῶν καθιστᾶ ἀμέσως ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἐπιβαρυνόμενον μὲ τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας.

Καθυστερούμεναι δόσεις δανείων χορηγηθέντων εἰς ὑπαλλήλους τῶν ἑταιριῶν, ὑπὸ τοῦ ταμείου καταβάλλονται ἀμέσως μὴ συσχετιζόμεναι μὲ τὰς ἄλλας καθυστερήσεις.

Τὸ καλλίτερον ΔΩΡΟΝ
γιὰ τὴν γυναῖκα σας
ΕΝΑ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ
ALBA CYGNUS
ΘΕΡΜαΙΝΕΙ - ΠΛΑΙΝΕΙ
ΞΕΒΓΑΖΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ
ΤΕΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΘΗΝΟΝ
ΡΩΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΘΑΝΟΥ Ο.Ε.
ΠΑΤΡΕΩΣ 11

ΠΡΙΝ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΤΟ ΔΩΡΟ ΣΑΣ
ΠΕΡΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΒΟΡΙΣΗ - ΔΩΡΑ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 31 ΤΗΛ. 35-17
ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΤΑΠΛΗΞΗ Η ΠΛΗΘΩΡΑ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΑΣ

1963
Τὶς πιὸ θερμὲς εὐχές μας γιὰ ἕνα εὐτυχισμένο καινούργιο χρόνο μαζὺ μὲ τὶς εὐχαριστίες μας γιὰ τὴν μέχρι σήμερα προτίμησί σας.
ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΝ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ - ΒΑΦΕΙΑ - ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ
ΒΑΦΕΙΑ
ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ
Ἀπαραμίλλου
Τὰ πλέον εὔχρονα μεταφορικὰ μέσα διὰ ταχείαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν τοῦ ἱματισμοῦ σας.